

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie z odwołania K. M.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Jaśle
o składki,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 20
sierpnia 2024 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Rzeszowie
z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygn. akt III AUa 670/21,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**II. zasądza od K. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń
Społecznych Oddziału w Jaśle kwotę 240,00 (dwieście
czterdzieści) złotych, wraz z odsetkami, o których mowa w art. 98
§ 1¹ k.p.c. - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 marca 2019 r. (znak: [...]) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle, powołując się na treść przepisów ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stwierdził,

że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie K. M., jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą wynosi: na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od stycznia 2016 r. do czerwca 2017 r. miesięcznie po 2.433,00 zł, natomiast na ubezpieczenie zdrowotne po 3.210,60 zł za okres od stycznia 2016 r. do grudnia 2016 r., i po 3.303,13 zł, za okres od stycznia 2017 r. do czerwca 2017 r.

Decyzją z 23 marca 2020 r. (nr [...]) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle powołując się na treść przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stwierdził, że dla płatnika składek K. M. kwota należnych składek na Fundusz P. wynosi 59,61 zł za okresy od stycznia 2016 r. do grudnia 2016 r. i 62,67 zł za okres od stycznia 2017 r. do czerwca 2017 r. miesięcznie.

Wyrokiem z 12 maja 2021 r. (sygn. akt IV U 524/20) Sąd Okręgowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, na skutek odwołania K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle z 23 marca 2019 r. i 23 marca 2020 r., oddalił odwołania, oraz zasądził od wnioskodawczynie K. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na skutek apelacji wnioskodawczynie od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny w Rzeszowie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 25 kwietnia 2023 r. (sygn. akt III AUa 670/21) oddalił apelację (pkt I wyroku) oraz zasądził od K. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Jaśle kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego wniosła do Sądu Najwyższego wnioskodawczynie, zaskarżając judykat w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego:

- art. 16 ust. 2 rozporządzenia parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia

społecznego, przez błędną wykładnię prowadzącą do przyjęcia, że organ rentowy wyczerpał procedurę określoną w art. 16 rozporządzenia wykonawczego nr 987/2009;

- art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 8. art. 20 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 104 ust. 1 pkt 3 i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy poprzez przyjęcie, że organ rentowy miał prawo do ustalenia wymiaru składek wobec wnioskodawczyni.

W związku z wyżej stawianymi zarzutami skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na wywiedzioną w niniejszej sprawie skargę kasacyjną organ rentowy wniosł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w razie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie spełnia wymogów formalnych z art. 398⁴ § 2 k.p.c., tym samym brak jest podstaw do jej przyjęcia.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia

skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2019 r., V CSK 548/18, LEX nr 2678300).

W niniejszej sprawie, w części skargi kasacyjnej poświęconej wnioskowi z uzasadnieniem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania brak jest wyraźnego wskazania, na czym skarżąca opiera ten wniosek. Brak jest też podania przez skarżącą podstawy prawnej stanowiącej wykazanie, na której z przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej skarżąca jedynie nadmienia, że w sprawie będącej przedmiotem skargi kasacyjnej uwidocznili się problem natury interpretacyjnej i stosowania prawa polskiego, w oparciu o następujący stan faktyczny:

1. wnioskodawczyni świadczyła pracę najemną (umowa o pracę) w Republice Słowackiej i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu na terytorium tego kraju;

2. w 2016 r. organ rentowy ustalił wobec wnioskodawczyni zastosowanie ustawodawstwa słowackiego;

3. instytucja słowacka decyzją z 11 listopada 2016 r. (znak [...]) zakwestionowała podleganie wnioskodawczyni prawu słowackiemu;

4. 19 kwietnia 2017 r. (znak: [...]) Socialna Pistovna ustredie zawiesiła postępowanie objęte decyzją z 11 listopada 2016 r.;

5. na dzień wydania decyzji przez organ rentowy jak i ogłoszenia wyroku przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie nie istniała prawomocna decyzja o wyłączeniu wnioskodawczyni spod jurysdykcji prawa słowackiego.

Powyższe okoliczności oraz brak szerszego rozwinięcia i jasnego wskazania podstaw wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, uniemożliwia jego weryfikację. Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana i skonstruowana, by Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w jej podstawach lub ich uzasadnieniu elementów kreatywnych skargi, ani tym bardziej się ich domyślać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 LEX nr 494134). Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna samodzielnie - odrębnie od podstaw kasacyjnych, wskazać i wykazać naruszenie przepisów, które bez wątpliwości zawiera wszystkie elementy określone w art. 398⁴

k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w sposób jednoznaczny wypełnia dyspozycję art. 398⁹ § 1 k.p.c. Brak jest tych elementów w przedmiotowej skardze kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), a o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. oraz 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2023 r., poz. 1935 ze zm.).

[SOP]

[ms]